

Xavier Albertí, director de l'espectacle

Ricard III és una gran festa de teatralitat, hereva del teatre popular del seu temps, amb què Shakespeare acabaria assentant les bases per a les seves grans creacions posteriors. Com que els espectadors som els únics coneixedors de les confidències d'aquest fascinant tirà, des del nostre silenci assistim amb simpatia al seu violent ascens cap al tron, i així aplaudim en certa manera la seva total manca d'empatia cap a les víctimes. Només serà quan arribi l'hora de la caiguda que la tragèdia ens obligarà a rescindir aquesta simpatia, alhora que Ricard es veurà empès a prendre una consciència definitiva sobre les fractures de la identitat, abocat a una vertiginosa lluita metafísica que anticipa el mite modern de Don Joan i el seu enfrontament obstinat amb Déu.

A més d'un festí teatral, Ricard III també és una obra que ens interpel·la sobre el protagonisme que tenen a la nostra vida les ferides que hem rebut des del naixement, i sobre la quota de dolor que ens toca assumir al llarg de la vida a cadascú de nosaltres. I, en definitiva, sobre el mal que aquest dolor ens pot portar a fer als altres mentre no siguem capaços d'assumir-lo.